

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 1. 1963

8. vuosikerta

TÄNÄ
PÄIVÄNÄ

Viimeinen seurakuntajako

Vuoden vaihteessa jakaantui Keski-Porin seurakunta kahteen miltei yhtä suureen seurakuntaan, Keski-Porin ja Porin Teljän seurakuntaan.

Näistä edellisellä, Keski-Porin seurakunnalla on jo heti jaon tapahtuttua mahdollisuus tuntea tämän toimenpiteen myönteinen merkitys seurakuntaelämään. Sillä ovat kaikki ulkonaiset edellytykset tehokasta seurakuntatyötä varten. Sen käyttöön jäi vanha juhla- kirkko ja runsaasti muitakin tiloja seurakuntatyötä varten. Seurakunnalla on jakopäätöksen edellyttämä papisto ja kanttori-urkurit. Avoimena on kaksi nuorisohjaajan virkaa. Yleisesti katsoen seurakunnallinen toiminta voi jatkua entiseen tapaan.

Sen sijaan Porin Teljän seurakunta lähtee liikkeelle paljon vaikeammassa ulkonaisissa olosuhteissa. Siltä puuttuu vielä oma kirkko ja seurakuntaa yhdistävä ja koaava työkeskus. Seurakunnan alueella on vain yksi ajanmukainen työkeskus, Väinölään seurakuntatalo kirkkoineen. Mutta on luonnollista, että se ei syrjäisen sijain- tinsa vuoksi voi palvella koko seurakuntaa. Viralliset jumalanpalvelukset tosin pidetään Väinölään kirkossa, mutta ainakaan toistaiseksi tämä ei ole paljonkaan vaikuttanut jumalanpalveluksissa kävijöitten lukumäärään. Vain harvat ovat varsinaiselta kaupunkialueelta sinne kirkkomatkalle lähteneet.

Erityisen kipeä on tilanne seurakunnan keskustassa, IX kaupunginosassa, jossa pienellä alueella asuu noin 10.000 henkeä vailla mitään seurakunnan omistamaa huoneistoa.

Toinen työtä vaikeuttava asia tällä hetkellä on työntekijöitten suuri vajaus. Kolmesta papinvirasta kaksi on avoinna, samoin kaksi nuorisotyönohjaajan virkaa ja toisen diakonissan virka.

Näitten toistaiseksi työtä rajoittavien asioiden rinnalla seurakunnalla on paljon arvokasta. Onhan sen alueella mm. vireästi toimiva NNKY omine huoneistoineen ja monine työmuotoineen VI kaupunginosassa. Myöskin diakonissalaitos on toiminut läheisessä yhteistoiminnassa seurakunnan kanssa ja tulee varmasti muodostamaan arvokkaan työpisteen uuden seurakunnan alueella.

Lupaavinta on kuitenkin se, että seurakunnalla on jo heti alussa sangen suuri vapaaehtoisten työntekijöitten joukko. Erittäin innostava ja paljon virikkeitä antanut oli Väinölään seurakuntatalossa pidetty työntekijöitten yhteinen tustustuminen- ja neuvottelutilaisuus, jossa oli noin 60-70 seurakunnan aktiivista työntekijää.

Jakopäätöksen mukaan seurakunnan kirkkokeskuksen on oltava valmiina viimeistään 5 vuoden kuluttua jaon tapahtumisesta. Toivotavasti hanke toteutuu paljonkin ennen tätä määräaika. Joka tapauksessa asia vaatii mahdollisimman kiireellisiä toimenpiteitä. Mutta parhaimmassakin tapauksessa kuluu ehkäpä 3 vuotta, ennen kuin uudet suojat ovat valmiina palvelemaan seurakuntaa. On alunperin lähdetty siitä, että kun suurin osa entisen jakamattoman seurakun-

Mun silmäni sä voitele, Uskossa, että katsoo se Kristuksen rakkauten Ja ristin salaisuutehen, sen korkeuteen, pituuteen, Sen syvyyteen ja laajuuteen. VK 105; 2.

Uskonnollisten kirjojen lainaus Porissa lisääntynyt 85%:lla

Lehtemme puolesta on käyty haastattelemassa Porin kaupunginkirjastossa kirjastonhoitaja Harry Granforsia. Kirjasto kärsii suuresta ahtaudesta vanhassa yksikerroksisessa puutalossa, mutta tarjoaa iloa ja oppia yhä kasvavalle lainaajajoukolle. Haastattelua varten on tavanmukaisen vuositilaston lisäksi harjoittelijat Ulla-Maija Kuhanen, Marja-Liisa Juhela ja Leila Aarsalo tehneet tutkimuksen uskonnollisen kirjallisuuden lainaamisesta. Tulokset ovat sangen ilahduttavia, kuten seuraavasta ilmenee.

Kysyimme ensiksi kirjastonhoitajalta kuluneen vuoden yleistilastonnumeroita.

— Lainajien luku oli 10.038 henkeä, ja he lainasivat kaik-

kiaan 327.440 kirjaa. Näistä lastenosastolla lainattiin 60.661 kirjaa. Näihin lukuihin sisältyy viiden sivukirjaston numerot.

nykyisissä olosuhteissa ovat mahdollisia. Sellaisia ovat esim. pyhäkoulu ja erilainen kerhotoiminta sekä aikuisia ajatellen pienet piirit, jotka voivat kokoontua pienissä ja vaatimattomissakin suojissa. Onko mahdollisuus saada vaikkapa pyhäkoulu jokaiseen kerrostaloon? Se ei kuitenkaan olisi liikaa, kun ottaa huomioon, että suurimmissa taloissa asuu jopa satoja lapsia.

Seurakuntajakojen tarkoituksena on, että toiminta pienemmässä seurakunnassa olisi tehokkaampaa ja keskitettympää, että tietoisuus omasta seurakunnasta kasvaisi ja vastuu siitä lisääntyisi ja että evankeliumi Jeesuksesta Kristuksesta löytäisi paremmin tiensä ihmisten elämään. Toivottavasti tämäkin seurakuntajako edistää Jumalan valtakunnan asiaa keske-

lämmä.

Aatos Laiho

Kuinka uskonnollista kirjallisuutta lainataan, kysyimme edelleen.

— Meillä on 2.187 uskonnollisen kirjallisuuden luokkaan kuuluvaa teosta, näistä lastenosastolla 227 kpl. Uskonnollisen kirjallisuuden käyttö on vuosi vuodelta tasaisesti lisääntynyt. Kun vuonna 1956 oli 941 tämän luokan lainausta, kohosi luku viime vuonna 1.745:een eli 85 prosentilla. Muu lainausliike lisääntyi samana aikana 49 prosentilla. Uskonnollista kirjallisuutta lainaavat kaikki väestöryhmät ja ikäkaudet.

Minkälaisia uskonnollisia kirjoja on kirjastossa ja mitä niistä eniten käytetään?

— Tämäkin kirjaluokka on jaettu kymmeneen alaryhmään, joissa on aikakauskirjoja, uskonnonfilosofiaa, raamattutietoa, seurakuntaelämää, kirkkohistoriaa, eri uskontoja ja muinaisuskontoja käsittelevää kirjallisuutta. Harjoittelijamme ovat laskeneet, mitä kirjoja on eniten lainattu. Tämä tilasto osoittaa, että viime vuonna ilmestynyt lähetystyöstä kertova Wallisin "Dayuman tarina" on saanut osakseen 27 lainausta. Seuraavalla sijalla oli Kareksen saarnakirja "Sanaa Turun tuomiokirkon holvien alla", 11 lainausta. Seuraavat suosikkikirjat olivat Elliotin "Operatio Auca", Krohnin "Minä olin sairas", Gulinin "Elävä Vapahtaja" ja Virkkusen Vastaa- ko ihmiselle kukaan?" Kaksitoista lainaajaa tutki "Kirkkohistorian kertauskysymyksiä" ylioppilastutkintoa varten. Lapsille olivat mieluisimpia Diamondin kuvaukset Raamatun henkilöistä, joista Mooses oli suosituin (26 lainaajaa).

— Meillä ei ole vanhaa uskonnollista kirjallisuutta. Ne ovat museossa. Eikä myöskään sokeain kirjoja, koska heillä on oma keskuskirjastonsa. Äänilevyarkisto puuttuu myös kokonaan.

Haluamme vielä tietää, antavatko koulujen opettajat tehtäviä, joihin tarvitaan kirjaston uskonnollisia kirjoja.

— Kyllä. On tiedusteltu apukirjoja ainekirjoituksiin herätysliikkeistä, virsirunoilijoista, papin toimesta jne. Itse olemme myös järjestäneet lapsille kilpailuja ja yleisölle näytelyjä, jotka liittyvät uskonnollisen kirjallisuuden harrastamiseen. Näin perehdytetään varsinkin nuorisoa hakuteosten käyttöön. Tätä toimintaa on ollut vuodesta 1945 alkaen. Kirjaston mainostaululla on ollut esim. Israelista kuvia, tilastoja ja maata käsittelevää kirjallisuutta. Olemme myös järjestäneet esitelmää ja kirjamatineoja. Tosin kirjaston luku- saliin ei mahdu enempää kuin 80-120 henkeä, mutta harrastusta on näyttänyt olevan. Ilotsemme myös siitä, että kaupunginvaltuusto on menotarvion ottanut määrärahan uuden kirjastotalon suunnittelua varten.

Puurakennuksessa oleva vanha Porin kirjastotalo palvelee yhä tiedonhaluisia.

VAPAHTAJAN

VIIMEINEN

VIKKO

SUNNUNTAI

Vertaus pyhäköstä

Ja kun hän meni ulos pyhäköstä, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: "Opettaja, katso, minkälaiset kivet ja minkälaiset rakennukset!" Jeesus vastasi hänelle: "Sinä näet nämä suuret rakennukset. Tähän ei jätetä kiveä kiven päälle maahan murtamatta." Ja kun hän istui Öljymäellä, vastapäätä pyhäkköä, kysyivät Pietari ja Jakob ja Johannes ja Andreas häneltä, heidän ollessaan yksinänään: "Sano meille: milloin tämä tapahtuu, ja mikä on tunnusmerkki siitä, että kaikki tämä alkaa lopullisesti toteutua?" Niin Jeesus rupesi sanomaan heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä."

Mark. 13; 1—5.

MAANANTAI

Temppelin puhdistus

Ja Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin. Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka möivät härkiä ja lampaista ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa. Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoi ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen, ja kaasi vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon. Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Vieköö pois nämä täältä. Älkää tehkö Isäni huoneesta markkinahuonetta." Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus huoneesi puolesta syö minut".

Joh. 2; 13—17.

TIISTAI

Viinipuu ja oksat

Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se tuottaa paljon hedelmää; sillä ilman minua ette voi tehdä mitään. Jos joku ei pysy minussa, niin hän heitetään pois niinkuin oksa, ja kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja palavat. Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Siinä minun Isäni kirkastetaan, että tuotatte paljon hedelmää ja tulette minun opetuslapsiksi. Niinkuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessa.

Joh. 15; 5—9.

Pääsiäisen sanoma

1. Kor. 15: 53—57

Kahden vuosituhannen takaa kaikuu meille Paavalin sana: "Sillä tämän katoavaisuuden pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: 'Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun otasi? Mutta kuoleman ota on synti ja synnin voima on laki.'"

Kautta sukupolvien on ihmisen hartioita painanut katoavaisuuden taakka. Kaikki, mikä syntyy, kuolee myös kerran. Ei ole niin suurta, mahtavaa, ylpeätä, ei myöskään niin pientä, heikkoa, vähäpätöistä ihmistä, jonka elämän hopealankaa ei kuoleman viikate kerran katkaisisi. Suomalainen virrenlaulaja kahden ja puolen vuosisadan takaa laulaa:

"Lennä lintu, et sä lennä, et voi mennä kauas kuolon kourista. Saa se linnun lentävänkin, rientävänkin, tempaa tuuleumasta.

Kell on ruumis raittiimpi, raikkahampi, kuin se hauillakin lie? Surma tuki surmelempi, turmelempi, saaliiksensa senkin vie.

Ruohoraukat raukeavat, vaikka ovat koreana kukassaan.

Puut ei säily paksujuuret, pienet, suuret, kasvamasta kaadetaan.

Luodut kaikki katoavat, lopun saavat laatuineensa, luontoineen.

Onkos ihme, jos siis kaatuu, jos myös maatuu ihmisraukka synteineen?"

Meidänkin sukupolvemme elämä viidenkymmenen vuoden kuluttua on vain kuin uni, joka katosi nopeasti.

Mutta samalla tavoin painaa ihmiselämää synnin palkka. Toisaalta Jumalan vanhurskas ja pyhä tahto osoittaa, miten ihmisen tulisi elää, miten hänen tulisi käyttää elämän katoavat päivät. Toisaalta ihminen kiroaa elämänsä synnillä ja levittää kirosta ympärilleen. Me näemme sen historian lehdillä kansojen valtiasta, joiden itsekkyys ja vallanhimo on johtanut tuhoaviin sotiin. Me näemme sen yksityisistä ihmisistä, jotka ovat hyljänneet Jumalan ja polkeneet jalkojensa alle kaiken pyhän. Me näemme sen joka päivä syntyin tuhoutuvasta elämästä. Mutta ehkäpä me tunnemme sen

kipeimmin siitä, että olemme itse synnin alaisia. Meihin itseemme on tarttunut synnin ota, joka ei hellitä, vaan sitoo meidät kuoleman lakiin.

Jeesus Kristus on voittanut synnin ja kuoleman vallan. Syntinen ihminen löytää pelastuksen ja sovituksen Kristuksen jalkain juurelta. Hetkisen elävä, katoava ihminen astuu hänessä iankaikkisen elämän piiriin. Syntinen, kirouksen alainen ihminen saa syntien anteeksiantamuksen hänen armostaan. Tänäkin kaikkuu hänen huuliltaan meille sana: "Tulkaa minun tyköni kaikki työntekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon." Pelastuksen, anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän sana kaikui meille jo kasteen ihanana hetkenä elämämme aamussa. Siinä meidät jo otettiin Jumalan lapsiksi ja taivaan valtakunnan perilliseksi. Meille omistettiin Kristuksen täytetty työ. Tämä pelastuksen sanoma on kaikunut ja kaikuu meille katoavaisuuden lapsille läpi koko elämämme. Se kaikuu vielä silloin, kun meidän tomumme laskeaan viimeiseen lepoon. "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut; eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole." Keskellä elämän katoavaisuutta ja synnin todellisuutta kristitty tarttuu Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen armoon, Golgatan ristin armoon. Hän sanoo Paavalin kanssa: "Kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!"

"Jeesus, sydämeeni paina rakkautes suuri aina, että sinuun luottaa voisin, seuraajasi aina oisin. Julistaisin kuoloas. Niinkuin kukka, niinkuin suvi ruumiini lakastui. Voittolasi kuolemasta pelastat mun kauheasta, kuolon vallan voittaja. Uskon ristin salaisuuteen: Yöstä viet mun aamuun uuteen. Kanna kuolon saapuessa, silmäin valon sammuessa minut paratiisiin!"

Matti A. Mustonen

HAUTAUSTOIMISTO SAIN OSAKEYHTIÖ

Eteläpuisto 11
Puh. 12 161
Hoidamme kaikki alamme kuuluvat tehtävät

Kuka kasvattaa isää vastuuseen?

Meillä tapahtuu jatkuvasti veteitekoja, joiden uhreina lukuisat äidit ja lapset menettävät henkensä. Miehet surmaavat vaimojaan ja kokonais perheitään. Tämä on kauhistuttavaa barbariaa ja antaa ulospäin sellaisen kuvan, että suomalainen mies on hirveä peto.

Täytyy kysyä, mistä tämä järkyttävä ilmiö johtuu. Mitkä syyt yhteiskunnassamme aiheuttavat yksilön elämään niin syvää onnettomuutta, että se huipentuu perheen surmaamiseen. Mikä suomalaista miestä oikein vaivaa? Onko meillä ollut — ja onko ehkä vielä — poikien ja miesten kasvatuksessa jotain perin vinossa? Onko ehkä tekijöitä, jotka vaarantavat terveen viettikehityksen ja ehjän tunne-elämän — onnettomuudeksi miehille itselleen ja muille? Onko jotain, joka tukahduttaa miehen henkisen kasvun ja estää kypsymisen aitoon miehuuteen, joka saa kauneimman ilmaisunsa ehjässä perhe-elämässä?

Suomalainen mies on sinänsä hyvä ihminen — sitä ei voi kieltää. Meikäläisessä mieheessä on luonnostaan kuntoa ja edellytyksiä melkein kaikkea mihin. Mutta kun ka näitä edellytyksiä vaalitaan ja kehitetään, siitä riippuu paljon — ihmisessä kun on mahdollisuuksia moneen.

Meillä on vallastuneitten naisten toimesta vuosikymmeniä tehty vapaaehtoista naiskasvatustyötä. On pyritty tiedollisen ja taidollisen opetuksen lisäksi kasvattamaan naista ihmisenä ja valmentamaan häntä vaimon ja äidin tehtäviin. Vastaavainaista työtä miesten keskuudessa ei sanottavasti ole tehty. Suomalaisista miehistä ei valmenneta aviopuolison osaansa eikä vastuuseen jälkeläisistään. Ei

ole herätetty miehen kumpiantuntoa näissä kysymyksissä. Huonot filmit ja roskapöytäkirjat sensijaan vaikuttavat madaltavasti ja muokkaavat asenteita.

Kysymykset, jotka koskevat miehen tasoa ja ominaisuuksia Isän ja aviopuolisona ovat laajakantoisia, koko kansan kysymyksiä. Vaakalaudalla on miehen oma elämänsä ja naisen ja lapsen onni — tai järkyttävä onnettomuus.

Eikö miestemme parhaimmisto tee mitään? Sallitaanko kaiken jatkua tällaisena?

Sirkka-Liisa Lindström

*

On syytä kiinnittää huomiota myös poikien ja miesten raittiuskasvatukseen.

Toimitus

+

PELKO ON VAARALLISTA

Pelko on vaarallista. Pakomieliala vaikuttaa haitallisesti ihmisen toimintaan. Se vähentää harkintakykyä, aiheuttaen siten "lyhytjännittynä" ja sattumanvaraisuutta. Jotkut joutuvat pelon vallassa jopa suoranaisesti shokkitilaan. Toimiminen pelon alaisena on näin ollen tärkeissä asioissa suorastaan vaarallista. Ja kaikki me kuitenkin joudumme toimimaan hyvinkin tärkeissä asioissa. Lisäksi pelko kuluttaa ihmistä. Usein se vie häneltä yön unen etä päivän rauhan, siten hänet näennäisesti, sillä kaikkien meidän voimavarojamme ovat varsin rajoitetut. Edelleen: pelkomieliala rasittaa pahoin ihmisten keskeistä yhteiselämää. Pelon vaivaamat ihmiset ovat näet tavallisesti yliherkkiä ja sen tähden kyvyttömiä yhteistoimintaan tai ainakin vaikeita siinä. Ja kaikkein pahinta on, että pelkomieliala myös tarttuu muihin ja leviää.

Tähän pelon täyttämään maailmaan ja pelon vaivaamille ihmisille tulee jälleen sanoma: "Älkää peljätkö".

Katkeruus, epävanhurskaus, viha ja kuolema tekevät tosin täällä hyvin paljon tuhoa, mutta viimeinen sana ei kuitenkaan ole niiden, koska Jumalan rakkaus tuli Jeesuksessa Kristuksessa maailmaan. Tie sovintoon, anteeksiantamiseen, rauhaan ja iloon, so. elämään sen koko rikkaudessa on avattu. Ja sille tielle meitä kaikkia kutsutaan.

"Älkää peljätkö!" Pelko pois! Jumala ja Jumalan rakkaus on lähestynyt ja lähestyy yhä meitä. Ja tämä iankaikkinen rakkaus on väkivämpi kuin helvetti ja kuolema.

Kusti Korhonen

PERHEEN PIIRISTÄ

— On paljon helpompaa puhua aiheettomasta mustasukkaisuudesta kuin aiheellisesta, kertoi pastori Risto Nivari. Aiheettomasta mustasukkaisuudesta kärsivän ihmisen itseluottamus on pahasti vammautunut. Useissa tapauksissa hän on joskus lapsuutensa ajoilla kokenut raskaasti hyljättyksi tulemisen tunteen ja saanut sellaisen ennakkokäsityksen, joka sitten avioliitossa kin hallitsee. Hän ajattelee alinomaa "minusta ei voida pitää, sen vuoksi täytyy tulla toinen ihminen, joka miellyttää aviopuolisoani enemmän ja vie hänet minulta." Ihmistä hallitsee hyljättyksi tulemisen pelko ja se saa hänet seuraamaan sairaalloisen valppaana toisen käyttäytymistä.

— Miten se ilmenee hänen käyttäytymisessään?

— Mustasukkaisen mielikuvitus on uskomattoman vilkas. Epäillyn aviopuolison myöhästyminen vaikkapa vain viisi minuuttia kotimatalla, iloinen käyttäytyminen vierailulla, sana, katse, tai ele jo herättävät hänen epäluulonsa ja saavat hänet suunnitella. Epäily yrittää taistella syyttöksi vastaan, mutta joutuessaan raivoisien hyökkäysten kohteeksi hän joutuu niin ahtaalle, ettei uskalla tehdä enää mitään. Hän saattaa eristäytyä tavapiiristään, hautautua kotiin ja silloin kaikki elämänilo lakkaa. Mutta hän voi myös ruveta käyttäytymään uhmamielisesti ja lisätä siten vaikeuksia. Kumpikaan menettelytapa ei ole oikea, sillä ne eivät paranna syytä.

Kirkko ja kaupunki n:o 45/1962.

YSTÄVIEN TUKI-RAHASTO

Vuonna 1951 perustetun Ystävien Tuki-rahaston tarkoitus on auttaa koteja kuolemantapausten aiheuttamissa ensimmäisissä vaikeuksissa. Viime vuoden aikana tuli tästä avusta osallisiksi kaikkiaan 1.646 perhettä, joille rahasto välitti yli 18 miljoonaa vanhaa markkaa yhteensä 5.610 lahjoittajalta.

Varsinkin perheen huoltajan kuolema aiheuttaa miltei joka kodissa suuria taloudellisia vaikeuksia. Tällöin voivat perheen ystävät auttaa surukotia ainakin ensimmäisten vaikeuksien yli Ystävien Tuki-rahaston välityksellä. Adresseja on saatavana maamme kaikissa postitoimipaikoissa ja liikepankkien konttoreissa. Avustus summa maksetaan pankkiin tai postiin sieltä saatavien ohjeiden mukaisesti, kuitenkin vähintään 7,50 nykymarkkaa. Addressin lähettää asianomainen itse surutaloon. Näin kertyneet varat ohjaa Ystävien Tuki-rahasto edelleen yhteisummana yksityisiä eriä ja lahjoittajain nimiä mainitsematta niille, joille ne on osoitettu. Näin Ystävien Tuen välityksellä toimitetut lahjoitukset tulevat todella välittömästi palvelemaan tarkoitustaan, surukotien tukemista. Tällä toiminnallaan Kristillisen Kulttuurin Liitto palvelee Suomen koteja.

UUSI NAISTYÖNTEKIJÄ

Tammikuun alusta on teologian kandidaatti Liisa Syrjän jälkeen ryhtynyt toimiensa Porin kaikkien seurakuntien yhteisenä naistyöntekijänä teol. kand. Vuokko Sisko Keipi. Hän on syntynyt 1936 Kokemäellä ja ollut pari vuotta Outo-kummussa Kuusjärven pitäjän nuorisohjaajana. Asunto sijaitsee Pohjois-Kauppatori 3:ssa ja puhelinnumero on 14957.

KESKIVIikko

Kavaltaja Juudas

Mutta happamattoman leivän juhla, niin kutsuttu pääsiäinen, oli lähellä. Ja ylipapit ja kirjoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät kansaa. Niin saatana meni Juudaaseen, jota sanottiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista; tämä meni ja puhui ylipappien ja vartioston päällikköjen kanssa siitä, miten saattaisi hänet heidän käsiinsä. Ja he ihastuivat ja sitoutuivat antamaan hänelle rahaa. Ja hän lupautui ja etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen hänet heille ilman melua.

Luuk. 1; 1—6.

TORSTAI

Pyhä Ehtoollinen

Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsilleen ja sanoi: "Ottakaa, syökää; tämä on minun ruumiini". Ja hän otti maljan; kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki; sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi. Ja minä sanon teille: tästä lähtien en juo tätä viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa." Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

Matt. 26; 26—30.

PERJANTAI

Kuolema ristillä

Mutta Jeesuksen ristin vieressä seisovat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Maria Magdaleena. Kun Jeesus näki äitinsä ja sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan siinä vieressä, sanoi hän äidilleen: "Vaimo, katso, poikasi!" Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa. Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, jotta raamattu kävisi täytäntöön: "Minun on jano". Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienen ja panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen. Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty" ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

Joh. 19; 25—30.

LAUANTAI

Saarna Tuonelassa

Sillä Kristuskin kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas väärin edestä, johdattaakseen meidät Jumalan tykö; hän, joka kyllä kuolettiin lihasa, mutta tehtiin eläväksi hengessä, jossa hän myös meni pois ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, jotka muinoin eivät olleet kuuliaisista, kun Jumalan pitkämielisyyttä odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkia, jossa vain muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta.

1 Piet. 3; 18—20.

Televisiosta kirkon tie koteihin!

— Tarvitaan voimakasta mielenkuvitusta ja konstruktivista ajattelua, jos mieli saada aikaan television hengellistä ohjelmaa, joka puhuttelee suurta yleisöä. Sen on oltava kappale elämää, puheiden keskitettyä ja iskeviä, totesi Helsingin piispa Pasilan studiossa pidetyssä neuvottelukokouksessa.

Keskeisenä tuli esille kysymys ohjelman tuottamisesta ja laadusta. Yli puolet television ohjelmista lähetetään filmiltä, mutta varsinkin kirkon elämästä niitä on vaikea saada. Kirkon tulisi nähdä nykyistä paremmin mahdollisuutensa ja velvollisuutensa puhutella television välityksellä niitä 80 prosenttia jäsenistään, joitten kanssa ei ole muuten säännöllistä kosketusta.

Ohjelmoin tulisi olla aitoja, rukouksen hengessä suoritettuja. Mielenkiintoisia ovat myös keskustelut. Television taholta korostettiin erityisesti tunnollisen harjoituksen merkitystä. Kirkon

televisiosuhteiden mielestä esiintyjän on koko olemuksellaan oltava sanojensa takana, puhujan asiansa dokumentti. Täytyy lähteä kirkossa jo olevista työmuodoista.

Jumalanpalvelusten lähettämisiksi myös maaseudulta olisi kirkkoja suunniteltaessa otettava huomioon televisioinnin tarpeet, toivoi radion ohjelmapäällikkö. Niiden ja radion jumalanpalvelusten ajat eivät saisi television ohjelmapäällikön mielestä olla samat. Ja jumalanpalveluksia pitäisi pyhäpäivän mittaan olla eri aikoina eri tyyppisinä, mm. musiikkiharjoitus, että ne vetäisivät puoleensa, toivoi kirkon tiedotussihteeri.

Keskustelussa tuotiin ilmi toivomus, ettei vanhempien tarvitsisi olla huolissaan lastensa puolesta yleisten televisio-ohjelmien vaikutuksesta näiden mielen terveyteen. Myöskin todettiin television joillakin paikkakunnilla jo jopa kilpailevan hartautilaisuuksien osanottajista.

RAKKAUDEN JUMALUUSOPPI

Miten yksinkertaista ja selvää onkaan Suuri Jumaluusoppi! Jumala rakastaa meitä. Hän on antanut Polkansa syntiä maailman syntien sovitajaksi. Meidänkin on rakastettava toisiamme.

Johanneksen rakkauden-teologia ei suinkaan ole ristiriidassa Paavalin uskon-opin kanssa. "Pyhät eivät sano toisiaan vastaan." Paavalillakin on jaloja kehoituksia rakkauteen ja palvelusallitukseen. Epäilemättä kuitenkin meikäläisessä kirkossa, tässä tutussa ja rakkaassa luterilaisessa, on kauan aikaa eletty liian yksipuolisesti Paavalin uskonvanhurskauden perinnöstä eikä Johanneksen viesti, rakkauden käsky, ole päässyt riittävän tehokkaasti vaikuttamaan. Seurakunta on tosin, kuten hyvät tunnustuskirjamme sanovat, pyhien yhteys, jossa Jumalan sanaa oikein julistetaan ja sakramentit Kristuksen asetuksen mukaisesti jaetaan. Mutta seurakunta ei suinkaan ole ollakseen vain olemassa, vaan se on olemassa palvelukseksi.

Jaakko Haavio

Mitä kuuluu?

KESKI-PORIN SEURAKUNTATALO

Keskikaupunki on jatkuvasti potennut ajanmukaisen seurakuntatalon puutetta. Seurakuntatalotoimikunta on saanut äskettäin työnsä päätökseen. Se on osoittanut toimintonsa tarpeen, johon kuuluvat seurakuntien yhteisiin tarpeisiin 300 m² juhlasali, kirkkoherranvirastotilat mahdollisesti kahta seurakuntaa varten, arkistotilat, taloustoimisto, rippikoulu- ja ompeluseurasalit, diakoniakeskus, virkailijoiden asuntoja ym. yhteensä noin 3.500 m². Toimikunta on päättänyt pitämään Itäpuisto 14 paikkaa sopivimpana.

Seurakuntatalotoimikunta jättää esityksensä kirkkovaltuustolle, joka päättää piirustusten hankkimisesta ja rakennustoimien suorittamisesta.

On jo aika saada Poriin riittävä kokoontumispaikka.

KIRKOLLISESTI ÄÄNIOIKEUTETUT

Kirkollisten äänliuettelojen tutkijakunnat ovat tarkastuksissaan todenneet, että tänä vuonna on äänioikeutettuja Porin seurakunnassa seuraavat määrät: Keski-Porissa 13.745 henkeä, Porin Teljässä 12.925, Länsi-Porissa 5.250, Pihlavassa 3.369 ja Reposaarissa 1.320 eli yhteensä 36.609 henkeä.

KESKI-PORIN KIRKKOKUORO

piti 1. pnä helmik. vuosikokouksensa, jossa ilmeni, että kuoro oli pitänyt 33 harjoitusta ja esiintynyt 32 kertaa. Kuoroa johtaa director cantus Arvo Elo ja sen puheenjohtajana on Paavo Uusitalo.

PORIN TELJÄN SEURAKUNTA

Kaupungin eteläinen osa on vuoden alusta muodostunut omaksi Porin Teljän seurakunnaksi. Alkajaisjuhlaa vietettiin uudenvuodenpäivänä Vainöän kirkossa jossa puhuivat seurakunnan asiantuntijaksi määrätty pastori Aatos Laiho, rovasti P. O. Ekko ja lehtori Pauli Happonen. Kirkkokuoro opettaja Unto Kovasen johdolla lauloi.

Seurakuntaelämän elävöitymisen merkki oli myös noin 80-henkisen työntekijäjoukon kokoontuminen loppiaispäivänä neuvottelukokoukseen, joka alkoi ehtoollisen vietolla. Erikoisesti tuntui läsnäolijoiden sydämillä olevan pyhäkoulutoiminta suurissa kerrostaloissa ja työpisteiden saaminen.

NAISTOIMIKUNTIA PORIN SEURAKUNTIIN

Keski-Porissa toimiva naistoimikunta oli 28.1. kutsunut seurakuntien luottamusmiesten puolisoita Hallituskatu 9 kappelissa pidettyyn neuvottelukokoukseen. Tilaisuudessa alusti keskusteluyksityksen teol. kand. Liisa Syrjä. Osanottajat pitivät tarpeellisenä, että jokaiseen Porin seurakuntaan perustetaan naistoimikunta, joka järjestäisi seurakuntatyötä erikoisesti naisten ja kotien piiriin.

TERVEHDYS FORMOSASTA

Äskettäin palasi metsänhoitaja Juhani Linkola kuusi viikkoa kestäneiltä matkalta Hongkongiin ja Formosan saarelle. Hän on siellä elokuvannut Suomen Lähetysseuran toimintaa syksyllä valmistuvaa lähetyselokuvaa varten. Porilaiset muistavat hänen tekemänsä elokuvan "Elävää vettä", joka kertoi lähetystyöstämme Afrikassa. Odotamme kiinnostuksella saada nähdä idän kasvoja lähetystyöntekijän silmin.

Yli 40 vuotta hautauspalvelua

Rantasen
HAUTAUSTOIMISTO
PORI. ITÄPUISTO 12 Puh. 12707
Suurin — Suosituin
Kuljetukset autoillamme
kaikkialle

PYHÄN HENGEN VARASSA

Kristillisessä kirkossa elämme Pyhän Hengen aikakautta. Henki luo uutta ja meidän on se tajuttava. Koska kaikki on Hengen työn varassa, rukous on tärkein palvelustehtävämme. Mutta on myös muistettava apostolin kehoitus: "Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka. Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiä, anteeksiantavaisia toinen toisillemme, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut" Ef. 4:30—32.

Martti Simojoki

ETSIKÄÄ

Herran kirjasta

JA LUKEKAA

sillä minun suuni on niin käsenyt. Jes. 35; 16.

HUOLEHDIMME KAIKESTA ALALLAMME
Heikkilän
HAUTAUSTOIMISTO
O. M. U. KARIHARA
PORI - LIISANK. 18 Puh. 12125
~AJANMUKAINEN SAARTO~

Yhteisvastuu-Keräys

"Pänee leipään puolet petäjäistä, vei hän naapurimme touon halla". Tällainen auttamisen mieli elää yhä, joskin ajan mukana muuttunein muodoin. Tarvitsemme sitä, saamme siitä siunausta.

Tahdomme jatkuvasti tukea niitä, jotka omassa keskuudessa joutuvat koettelemuksiin. Mutta meissä on herännyt halu muistaa myös kaukaisia ihmisveljiämme ja -sisariamme, joiden hädästä olemme saaneet viestejä. Tiedämme, että päivittäin kuolee satatuhatta ihmistä nälkään ja sen seurauksiin. Miljoonien elinvoimia jäytävät hoitamattomat taudit. Kymmenet miljoonat perheet ovat vailla ihmisarvon mukaisen kodin suojaa. He kaikki ovat lähimmäisiämme, joiden järkyttävä kohtalo käy tunnoillemme.

Olemme myös kiittolisuuden velassa siitä runsaasta avustuksesta, minkä ahdingon vuosinamme saimme ulkomailta. Siksi panemme tänä vuonna keräyksen tuoton puoliksi. Toisen puolen käytämme kotimaassa, toisen ihmiskunnan nälkäisten, sairaitten ja kodittomien auttamiseksi.

"Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen jälleen" (Saarn. 11:1).

Helsingissä, tammikuun 27 päivänä 1963

YHTEISVASTUU-KERÄYKSEN PÄÄTOIMIKUNTA

Karl-Erik Forssell Artturi Ranta Viljami Kalliokoski
Olavi Airas, Max Ekholm, Olli Heilimo, Arvi Helleranta, Toimi Kauppinen, Veikko Kerola, Juho Kuoppala, Erkki Kurki-Suonio, Jalmar Laakso, Boris Lindblad, Yrjö Luojola, Anna-Mari Martola, Heikki Oikarinen, Pertti Ranta, Birger Selroos, Vieno Simonsen, Aleksis Tandefelt, Lauri Tarvainen, Tapani Tikanoja, Olavi Tukiainen, Pauli Vaalas, Paavo A. Viding.

Pentti I. Hissa
Keräysjohtaja

Virastojen aukioloajat

Keski-Porin ja Porin Teljän seurakuntien virastot Hallituskatu 9 avoinna joka arkipäivä klo 9—12, lisäksi maanant., torst. ja perjant. klo 16—17. Puhelimit edell. 12 201, jälk. 16 244.

Länsi-Porin seurakunnan virasto on kirkon yhteydessä Liikaistentie 28 avoinna tiist., torst. ja perj. klo 9—12 sekä perj. klo 16—17. Puhelin 17 671.

Pihlavan seurakunnan virasto on kirkon yhteydessä avoinna arkipäivinä klo 9—12 sekä maan. ja perj. klo 16—18. Puhelin 85 071.

Reposaaren seurakunnan virasto Reposaaren pappilassa Merimiehenk. 1 avoinna tiist., torst., lauant. klo 9—11 ja tiist. ja torst. 17—18. Puhelin 83 823.

Tarvitsemme kotipyhäkouluja

Nykyoloissa ja nimenomaan teollistuvassa yhteiskunnassa on kodoilla entistä vähäisemmät mahdollisuudet yksin ohjata nousevan polven elämää pohjalle, joka kestää sekä hyvinä että pahoina päivinä. Kirkolla on oma väistämätön vastuunsa siinä, että lapsisamme sekä ulkonainen että sisäinen ihminen tulisi tasasuhteisesti hoidetuksi. Tätä kasteeseen perustuvaa velvoitustaan nuorimpien jäsensensä vaalimiseen kirkko täyttää ennen muuta pyhäkoulutyön avulla. Sen menestymisen ja tehokkuuden riippuu ratkaisevasti siitä, missä määrin seurakuntien papisto ja luottamusmiehet ovat asialle velvoituneet ja ymmärtävät oman osuutensa tämän toiminnan johtamisessa ja kehittämisessä. Sen osoittaa selvästi todeksi myös maamme pyhäkoulutyön historia lähes puolentoistasadon vuoden ajalta.

Pyhäkoulun työ koskee ihmistä hänen koko elämänsä kehitystä ajatellen kaikkein tärkeimpänä ikä kautena, kuten uuden aikainen sielutiede selvästi osoittaa. Ja totta kai se on kirkkomme suurin työkenttä, jota miltei yksinomaan maallikot vapaaehtoisesti hoitavat. Papiston asia on kaikin tavoin tukea heidän työtään sekä levittämällä asiallista tietoa pyhäkoulutoiminnasta seurakuntaväen keskuuteen että järjestämällä pyhäkoulunopettajille kaikkea heidän tarvitsemaansa ohjausta ja koulutusta tehtävönsä.

Seurakunta, vanhemmat ja kummit ovat viime kädessä vastuussa siitä, että jokainen kastettu lapsi saa kasteeseen erottamattomasti liittyvän opetuksen. Tämä tehtävä

on varsinkin suurissa asutuskeskuksissa ylivoimainen pyhäkouluille sen nykyisissä puitteissa. Opettajia ja kokoontumistiloja tarvittaisiin monin verroin enemmän. Erityisen ilahduttavana ilmiönä on voitu todeta, että varsinkin rippikoulu-leireillä olleen nuorison piiristä saadaan altista, innokasta ja myös kehityskelpoista opettajainesta.

Jos pyhäkoulutyö todella tavoittaa kaikki kastetut lapset, eivät sille riitä hyödytään seurakunnan varsinaiset kokoontumistilat. Menneinä aikoina sitä pidettiin melkein yksinomaan kodeissa. Jälleen sen on ryhdyttävä etsimään tietyt koteihin. Näin ollaan myös palamassa vanhaan jo alkuseurakunnassa vallinneeseen käytäntöön. Että sen jäsenet kokoontuivat sekä kodeissa että pyhäkossa. Tällaisista kotipyhäkouluista, joiden opettajina toimivat vanhemmat tai joku nuori perheenjäsen, on saatu erittäin myönteisiä kokemuksia. Kodin ilmapäiri on lapsenkin kannalta otollisin ja omin pyhäkoulun puitteiksi. Suurkaupungeissa tämä merkitsi sitä, että kunkin talon jokaisessa portaassa toimisi pyhäkoulu.

Pyhäkoulu on ennen kaikkea lasten jumalanpalvelus. Siinä he elämyksenomaisesti saavat uskolleen ja omantunnonelämälleen sitä ravintoa, jota he tarvitsevat kasvaakseen tasapainoisiksi ja ehjiksi ihmisiksi. Se on seurakunnan ja kirkon ominta työtä, joka on samalla koko kansamme elinjuurien hoitamista ja siten koituu arvaamattomaksi siunaukseksi maamme tulevaisuudelle.

Kirkon Tiedotuspalvelu

Pyhää ja arkea Porin sotilaspapin työstä

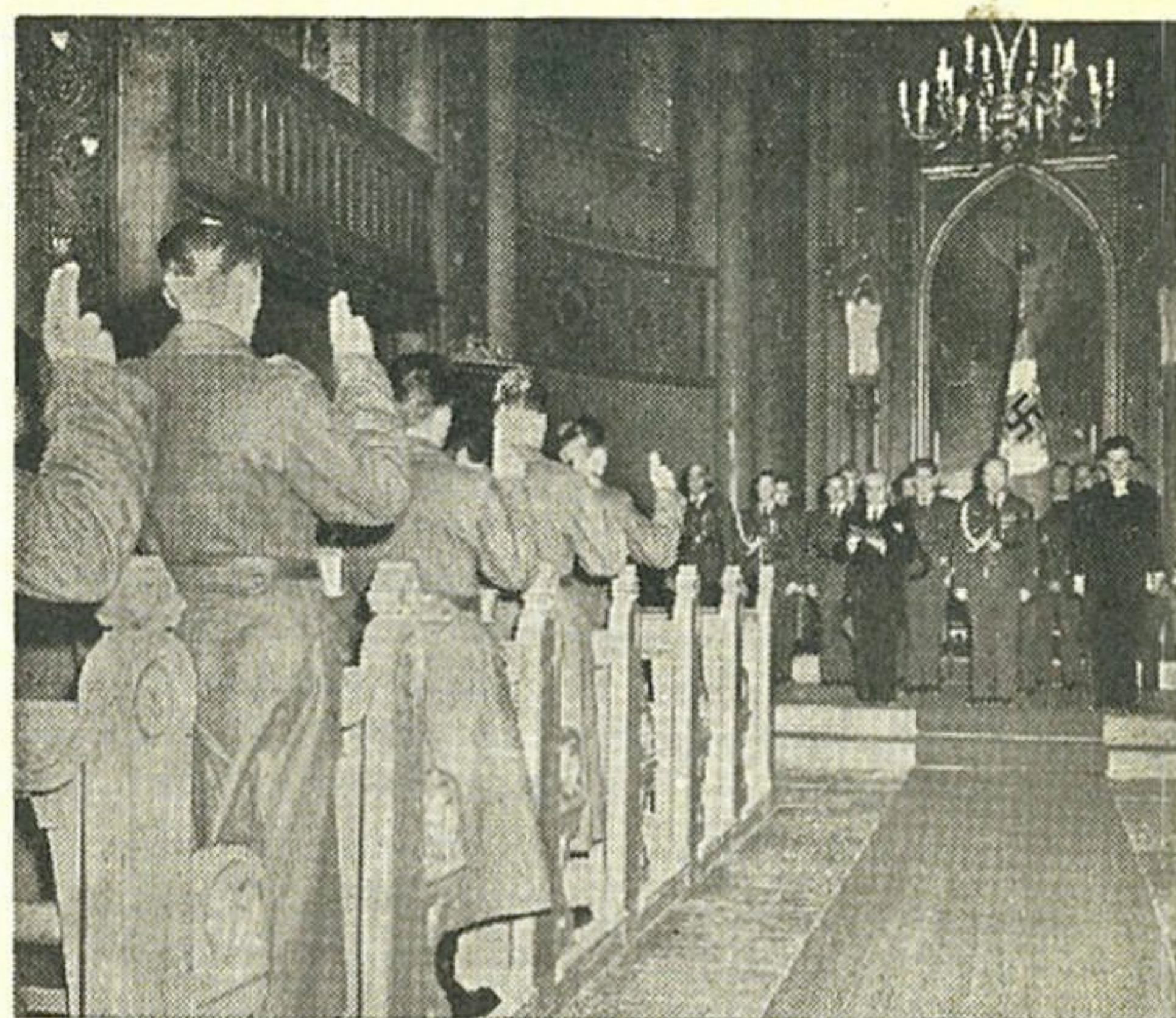
Varuskuntapastori, lehtori Reino Rönnekkö kertoo asevelvollisten ja kantahenkilökunnan keskuudessa tehtävästä hengellisestä työstä.

Lentorykmentti 1:een — nykyiseen Satakunnan Lennostoon — perustettiin 1. 4. 1945 oman toimen ohella hoidettava sotilaspastorin virka, jonka perustehtäviin tulivat kuulumaan kerran viikossa pidettävien iltahartauksen ja joka kuukausi toistuvien jumalanpalvelusten lisäksi oppituntien pito alokaille sekä muusta mahdollisesta kirkollisesta toiminnasta huolehtiminen. Monenlaisia toimintamuotoja on vuosien aikana kehitetty, mutta silti ovat edellä mainitut tehtävät edelleenkin uskonnollisen työn pääosana.

Varusmiehet ja kantahenkilökunta

Sotilaspapin varsinaisen seurakunnan muodostavat eskunkomppaniassa varusmiespalveluaan suorittavat nuorukaiset, joiden lukumäärä vaihtelee sadan kummankin puolen ja joiden palvelusaika on 8 tai 11 kuukautta.

Tämän joukon mielialoihin päästään tutustumaan järjestämällä kiertokysely heti asianomaisten astuttua palvelukseen. Alokailta tiedustellaan kirjallisesti heidän suhtautaan uskontoon ja kirkkoon, raittiustilannetta yms. Lisäksi he saavat vapaasti esittää kirkolliseen työhön liittyviä kysymyksiä tai toivomuksia. Koska tämä kysely on "nimetön", uskaltavat pojat rehellisesti ilmaista oman kantansa, on se minkäläinen tahansa. Tuskinpa päältäpäin katsoen luuli tämän nuorukaisjoukon olevan niin myönteisesti asennoituvaa kuin se on. Vuosien aikana on satojen varusmiesten joukossa ollut vain muutama jumalan kieltäjä, ei-

Varusmiehen vakavin ja juhlallinen hetki on valanteko kirkossa lipuntuomarin ja sotilaspapin edessä.

kä kirkon ja papin työtä vastustaviakaan ole monta ollut. Ehdoton enemmistö on suhtautunut myönteisesti kirkkoon ja sen julistukseen.

Kantahenkilökuntaakaan ei ole unohdettu. Esim. viime vuoden aikana pidettiin heille erikseen 6 tilaisuutta, mutta hengellisiä illanviettoja kantahenkilökunnalle perheineen ei ole voitu järjestää sen jälkeen kun nämä ovat kentan lailtamilta hajaantuneet asumaan eri puolille Poria, Keski-Porin, Teljän ja Länsi-Porin seurakunnat ovat saaneet tästä joukosta paljon aktiivisia kirkossakävijöitä.

Hartaudet ja oppitunnit

Sotilaspapin työn arkeen kuuluvat ennen kaikkea iltahartaudet ja hartaushetket, joita viime vuoden aikana pidettiin yhteensä 54. Siviiliseurakunnan pappi taitaa harvoin saada kuulla niin komeaa virsilaulua kuin näissä tilaisuuksissa on. Uskaltaisikohan väittää miehen virsilaulun olevan parhaimmillaan juuri armeijan piirissä? Yhtä voimakkaana tuntuu virsi kaikuvan silloin, kun tavallisina arki-iltoina päivästäjän johdolla suoritetaan iltahartautta komppanian käytävällä. Puheen korvaa tällöin jostakin nuorisontajuisesta hartauskirjasta luettu katkelma.

Oppitunnit, joita pidetään kymmenen jokaiselle saapumiselle, liittyvät kodin, koulun ja seurakunnan antamaan peruskasvatukseen. Niiden tarkoituksena on auttaa varusmiestä hahmottamaan itselleen terve, Raamattuun pohjautuva maailmankatsomus ja saattaa hänet löytämään kestävä ratkaisu niihin moninaisiin kysymyksiin, jotka alkavat miehuuden kynnysellä tavallisesti askarruttavat mieltä.

Juhlat ja valatilaisuudet

Tavalliset jumalanpalvelukset on useimmiten pidetty kasarmirakennuksen oppituntisalissa, mutta parikertaa vuodessa on myös osallistuttu seurakunnan jumalanpalvelukseen Keski-Porin kirkossa. Vuoden kolmesta valajumalanpalveluksesta on kaksi pidetty samaisessa kirkossa dipluurkuri Erkki Kalijärven ja Niinisalon varuskuntasoitokunnan huolehtiessa tilaisuuden musikaalisesta puolesta. Kolmas valatilaisuus pidetään kesällä lentokentällä suihkukoneitten tuntuunsa ilmavoimille tyypillisessä ympäristössä.

Viime vuosi oli sikäli erikoinen, että SatLestossa oli kolmesti vierailta "korkeammista portaista". Sitten lennostossa vietettiin hengellistä päivää kenttäpiispa Toivo Laitisen, PE:n Kirkoston päällikön rovasti Eino Allitalon ja Ilmavoimien pastori Yrjö Massan vieraillessa lennoston kantahenkilökunnan ja varusmiesten parissa. Tavallisesti tämä mantapainen vierailu kuuluu ohjelmaan vain kerran vuodessa.

Muuta kirkollista työtä edustavat siviiliin pääseville varusmiehille järjestettävät käynnit Juseliuksen mausoleumissa, sotilaskodissa kerran vuodessa pidettävä virsilaulu-ilta, tarpeen vaatiessa pidettävä rippikoulu jne. Työ on siis suhteellisen monipuolista ja ainakin sen tekijälle paljon antavaa.

Erikoinen suuri vaikutus armeijan uskonnollisessa työssä on joukko-osaston päällystön, ennen kaikkea komentajan suhtautumisessa. Tässä suhteessa on tilanne Lennostossa ollut mitä parhain sillä niillä ev. luutnantti Mustonen, kuin muutkin esimiehiin kuuluvat ovat auliasti antaneet hengelliselle työlle kaiken mahdollisen tuen.

KEVÄT KESKI-PORISSA

- 17.—24. 2. Suomen Raamattuopiston evankeliumispäivät, past. A. Huovila, siht. A. Laukkanen.
22. 2. Kirkossa diakonissavirkimys, arkkipiispa Ilmari Salomies.
3. 3. Satakunnan Evankelisten Nuorisoliittojen talvipäivät. Radiojumalanpalvelus, rov. Toivo Salminen.
10. 3. Ruotsinkielinen jumalanpalvelus ja seurakuntailta, prof. Helge Nyman.
17. 3. Itäpuisto 14 Laestad. Lähetysyhdistyksen seurat.
17. 3. Tyttöyseen kirkkoilta.
24. 3. Hiippakunnan lähetyspäivä. Radiojumalanpalvelus, teol. tri Yrjö Luojola.
31. 3. Merimieslähetyksen kirkkoilta Hampurin aseman hyväksi, rov. Väinö Vaarno.
8. 4. Karmel-päivä, past. Paavali Toivio, siht. Elvi Nurm.

12. 4. Radiojumalanpalvelus, rov. Matti A. Mustonen.
12. 4. Ruotsinkielinen konfirmatio, rippii ja ehtoollisjumalanpalvelus, rov. Axel Palmgren.
- 13.—14. 4. Hiippakunnan poikapäivät.
21. 4. Radiojumalanpalvelus, past. Paavo Tarna.

Suomi maailman toinen maa raamattujen levittämässä

Suomi levittää asukasluvuunsa nähden enemmän Raamattuja kuin mikään muu maa maailmassa. Norjaa lukuunottamatta, kerrataan Norjan raamattuseuran vuosikokouksessa. Jokaista tuhatta norjalaista kohti toimitettiin Norjasta maailmalle viime vuonna 37 Raamattua ja Uutta Testamenttia, ja Suomen vastaava luku oli lähes 34. Seuraavina järjestyk-

sessä olivat Ruotsi (18) ja Tanska (16), kun taas esimerkiksi katolisen Espanjan luku oli vain 0,13. Eri kansallisuuksiin kuuluvien raamattuliikkeen kannattajien ponnistukset ovat saaneet aikaan sen, että nykyään Raamattu tai osa siitä on käännetty 1181 kielelle. Koko Raamattu on saatavissa 226 eri kielellä ja Uusi Testamentti liiksiksi 281 kielellä. — LML

Hiippakunnalliset lähetysjuhlat Porissa 24. 3. 1963

Ohjelma:

- Klo 10 Keski-Porin kirkossa. Saarnaa asess. Yrjö Luojola, altt. past. Tapani Pietilä. Kirkkokuoro.
- " " Porin Teljän kirkossa (Väl. nölässä). Saarnaa lähetyskoulun johtaja Matti Peltola, altt. past. Aatos Laiho. Kirkkokuoro.

" " Länsi-Porin kirkossa. Saarnaa lääninrov. Eino Kolari, altt. past. Pauli Vuola. Kirkkokuoro.

Klo 13 päiväjuhla Karhulinassa. Terv. sanat rov. Matti A. Mustonen. Läh. koulun joht. Matti Peltola esittää katsauksen Suomen Lähetysseuran työkentille ja rov. Toivo Salminen Japanilähetystyöhön. Tri E. Kolari puhuu ja varanot. Liisa Uotila esittää tietoja kotimaan lähetystyöstä. Värifilmi "Ambopapin päivä". Musikaalista ohjelmaa.

Klo 15 nuorten lähetysjuhla Karhulinassa. Puhuvat past. Abisai Sjejavali Ambomaalta, nuorisonohj. Aune Autio ja past. Iikka Silvola. Nuorten todistuksia. Musikaalista ohjelmaa.

Klo 18 kirkkojuhla Keski-Porin kirkossa. Past. Abisai Sjejavali Ambomaalta, asess. Y. Luojola, kirkkoherra Olli Kahra ja past. A. Laiho. Musikaalista ohjelmaa.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat Jaetaan postitse Porin seurakuntien talouksiin

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12408, muulloin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Syrjä, opett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Pohjoismaiden Yhdyspankki, Pori.

Ilmoitushinnat: 25 p. palstamillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan. Tilaushinta: 1 vuosikerta kotimaahan 1:50, ulkomaille 2:00.

Kirjapaino: Satakunnan Kirjateollisuus Oy.

Porissa 1963, Satakunnan Kirjateollisuus Oy.